

погодженні яких наполягає та чи інша сторона. Істотні умови договору відображають природу договору, відсутність будь-якої з них не дає змоги сторонам виконати їх обов'язки, які покладаються на них за договором.

Договір вважається дійсним за дотримання таких умов:

законність - дії, які сторони мають вчинити відповідно до договору, мають бути законними, тобто не порушувати вимог чинного законодавства;

дієздатності сторін - переважна частина цивільно-правових договорів може укладатися лише особами з повною цивільною дієздатністю;

волевиявлення сторін - зобов'язання, яке бере на себе особа за договором, має повністю відповідати її справжній волі (намірам);

дотримання встановленої законом форми договору - якщо законодавством передбачена та чи інша форма договору, він має укладатися саме у такій формі.

Тому варто зауважити, що стабільність договірних відносин залежить як від самих контрагентів, так і від дій органів законодавчої, виконавчої та судової влади, які на підставі та в межах своїх повноважень, у спосіб, передбачений Конституцією та законами України, здійснюють регулятивний вплив на договірні відносини. Особливу увагу слід звернути на форму договору, яка є необхідною умовою існування договорів, є основним доказом, що підтверджує факт укладення та остаточний зміст договору, дозволяє відмежувати його від попередніх переговорів, а також визначає момент укладення договорів.

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИЗНАННЯ ОСОБИ БЕЗВІСНО ВІДСУТНЬОЮ АБО ОГолоШЕННЯ П ПОМЕРЛОЮ

Г арматюк О.Д., студент магістратури ННПШ НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри цивільно -правових дисциплін ННПШ НАВС Плева В.А.

Цивільним і цивільно-процесуальним законодавством передбачена можливість зміни у судовому порядку правового статусу фізичної особи шляхом визнання її безвісно відсутньою або оголошення померлою. Така необхідність у виникає у зв'язку з тим, що невизначеність правового становища особи, яка тривалий час відсутня у місці свого постійного проживання, створює певні перешкоди щодо реалізації суб'єктивних прав фізичними та юридичними особами, які перебувають з нею у певних правовідносинах

В судовому порядку можуть бути визнані безвісно відсутніми або оголошені померлими громадяни України, особи без громадянства та іноземці.

ЦПК України, не визначає коло суб'єктів, які мають право звернутися із заявою про визнання фізичної особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою. Тому, виходити із загальних правил окремого провадження, в даній категорії справ існують такі види учасників: заявник та заінтересовані особи.

Для розгляду даної категорії справ необхідна подача до суду заяви, яка повинна відповідати загальним вимогам, закріпленим у ст. 119 ЦПК України. Заява, відповідно до ст. 246 ЦПК України, подається до

місцем проживання заявника або за останнім відомим місцем проживання фізичної особи, місцеперебування якої невідомо, або за місцем знаходження її майна. Тобто, враховується інтереси особи, реалізація суб'єктивних прав якої залежить від рішення суду у справі, так і особи, яку необхідно визнати безвісно відсутньою або оголосити померлою.

Розгляд справи про визнання фізичної особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою здійснюється за загальними правилами цивільного судочинства з винятками і доповненнями, зазначеними у спеціальних нормах (ч.3 ст. 235, ст. 246-250 ЦПК України).

Встановивши при розгляді справи обставини, якими обґрунтовані вимоги заявника, суд ухвалює рішення, особливою яких є те, що висновок суду про безвісну відсутність фізичної особи ґрунтується на юридичному припущенні знаходження особи в живих, а оголошення померлим — на юридичному припущенні смерті особи.

У разі, якщо фізична особа, яку визнано безвісно відсутньою або оголошено померлою, з'явиться чи буде виявлено місце його перебування, суб'єкти, за заявою яких суд змінив його правовий статус, а також сама особа вправі подати до суду заяву про скасування ухваленого рішення та поновленням втрачених прав.

На мою думку, законодавче регулювання даної категорії відносин необхідно удосконалити.

По-перше, доцільно було б внести норму, яка регулювала обов'язок розміщення інформації про розшук зниклої особи в ЗМІ.

По-друге, необхідно визначити у ЦПК України коло суб'єктів, які мають право звернутися до суду з відповідною заявою, визначити їх правовий статус.

По-третє, не в достатній мірі врегульовано питання процесуальних наслідків появи особи, яка оголошена померлою або визнана безвісно відсутньою.

На сьогоднішній день, правовий статус безвісної відсутності у законодавстві та теорії чітко не визначена. Це можна простежити у науково-практичних коментарях, де зміст коментованої статті значно менший ніж сама норма. Тому, необхідно привернути увагу правників до питань, які стосуються проблем визнання особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою.

ПРАВО ВЛАСНОСТІ ЯК ОДИН ІЗ НАЙГОЛОВНІШИХ ІНСТИТУТІВ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА

Маслик І.А., студент магістратури ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін ННІПП НАВС Бірюков В.І

Існування людини забезпечується головним чином завдяки суспільному виробництву, в процесі якого створюються необхідні для неї матеріальні блага.

Суспільне виробництво формує відповідну спрямованість взаємовідносин, сутність якої полягає у привласненні людиною (колективом людей) предметів природи і продуктів суспільного виробництва, що дає можливість індивіду ставитися до них як «до своїх»,